

ՀՀ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ, ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ, ՄՇԱԿՈՒՅԹԻ ԵՎ ՍՊՈՐՏԻ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ

**ՈՒՍՈՒՑԻԶՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ
ԴԱՍԸՆԹԱՑ 2022**

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Թեմա՝ Դասավանդվող ուսումնական առարկայի բովանդակության ձևավորման հիմնախնդիրը արդի դպրոցում

Կատարող՝ Նաիրա Դավթյան

Առարկա՝ Հայոց պատմություն

Ուսումնական հաստատություն՝ Հրազդանի <<Լ. Խեչոյանի անվան թիվ 10 ավագ դպրոց>> ՊՈԱԿ

ՀՐԱԶԴԱՆ 2022

Բովանդակություն

Բովանդակության ձևավորման հիմնախնդիրը	4
Եզրակացություն	14
Օգտագործված գրականության ցանկ	15

Ներածություն

Անոդ սերնդի կրթվածության և արժեհամակարգի ձևավորվածության ցուցանիշը պայմանավորված է մանկավարժների մեթոդական-մասնագիտական պատրաստվածության, դասավանդման կարողությունների և հմտությունների որակով: Ուսուցման և ուսումնառության արդյունավետության ապահովման երաժիշտ է ուսուցիչի խորագիտելության և ձեռնհասության (կոմպետենտության) աստիճանը. գործընթացի հեզբիտ պլանավորումը, կազմակերպումը, գիտելիքի փոխանցման, դրա ինֆնուրույն ձեռքբերման ուղիների մատնանշումը, սովորողներին կենսակառուցելու անհրաժեշտ կարողությունների ու հմտությունների ձևավորվածությունը փաստում են մանկավարժական համակարգված գործունեության մասին:

Պետք է նշել, որ իմ երկար տարիների սեփական մանկավարժական փորձը ցույց է տվել, որ մանկավարժական տեխնոլոգիաների, փոխներգործուն (ինտերակտիվ) մեթոդների նկարագրությունները նպատակ չունեն առաջարկելու ուսուցման կազմակերպման հստակ դեղատոմսեր, բայց կարող են նախանշել դասավանդման արդյունավետության ապահովման բնութագրիչները: Կրթական գործընթացի արդյունավետությունը պայմանավորված է այն հանգամանքով, թե ուսուցումը որքանով է ուղղորդված դեպի սովորողները և հասարակությունը, ինչպես են մատուցվում, գնահատվում սովորողների գիտելիքները, նրանց կարողությունները և հմտությունները: Մանկավարժագիտական արդի ուսումնասիրություններում մեծ տեղ է հատկացվում հատկապես ուսուցման արդյունավետ պայմաններ մշակելու և ուսումնական գործընթացը դրանցով ապահովելու խնդրին: Ուսուցման ժամանակակից տեսությունների հիմնական առանձնահատկություններից է դասավանդման գործընթացում տարբերակված մոտեցում դրսևորելու անհրաժեշտությունը: Այս հարցերի բնորոշումը հանգեցրել է կրթության բովանդակության, մեթոդների և ձևերի, ուսուցման արդյունավետության գնահատման սկզբունքների վերանայման անհրաժեշտությանը, <<ինչպես նաև պատմությունը >> որպես դասավանդվող ուսումնական առարկա ունենա բովանդակության հիմնախնդրի փոփոխություն արդի դպրոցում:

Բովանդակության ձևավորման հիմնախնդիրը

Շարունակական կրթության գաղափարը կարող է իրականացվել ժամանակակից պայմաններում, եթե հանրակրթական դպրոցները կարողանան արդյունավետորեն լուծել կուտակված փորձը մատուցել սերնդին փոխանցելու խնդիրը. սովորեցնել տեղեկատվության հետ աշխատելու մեթոդներ, նոր գիտելիքներ ստեղծելու մեթոդներ և ամենակարևորը, զարգացող աշխարհի մասին գիտելիքների անհրաժեշտ մակարդակի

պահպանման մեթոդներ: Ուստի «ուսուցանելու» և «սովորելու» գործընթացներին տիրապետելու համար «ցանկալի է, որ յուրաքանչյուր ուսուցիչ և աշակերտ իմանա երեք լեզու՝ իր մայրենի լեզուն, գիտության լեզուն, տեխնիկայի լեզուն», դրանք համարելով որպես մասնագիտական գործունեության հիմք:

Տեխնոլոգիաների օգնությամբ խելացի տեղեկատվությունը թարգմանվում է գործնական լուծումների լեզվով: «Ցանկացած գործունեություն կարող է լինել կամ տեխնոլոգիա, կամ արվեստ: Արվեստը հիմնված է ինտուիցիայի վրա, տեխնոլոգիան՝ գիտության: Ամեն ինչ սկսվում է արվեստից, ավարտվում տեխնոլոգիայով, որպեսզի հետո նորից սկսվի ամբողջ գործընթացը:

Կրթության ժամանակակից ձևերը համարվում են որպես նոր կրթական հարացույցի ներդրման միջոց: Կրթական տեխնոլոգիաների զարգացման միտումներն ուղղակիորեն կապված են կրթության հումանիտարացման հետ, ինչը նպաստում է անհատի ինքնաիրականացմանն ու ինքնաիրացմանը: «Կրթական տեխնոլոգիաներ» տերմինն ավելի տարողունակ է, քան «ուսուցման տեխնոլոգիաներ», քանի որ այն նաև ենթադրում է կրթական ասպեկտ՝ կապված աշակերտների անձնական որակների ձևավորման և զարգացման հետ:

Իր ամենաընդհանուր ձևով ուսուցման մեթոդիկան լավ մտածված համակարգ է՝ «ինչպես» նպատակը մարմնավորված է «ապրանքի որոշակի տեսակի կամ դրա բաղադրիչի մեջ»: Օրինակ, գիտական և մեթոդական գրականությունից էս կնեքեմ տեխնոլոգիայի սահմանման որոշ տարբերակներ.

- ✓ գործնական նպատակներին հասնելու տեխնիկական մեթոդ
- ✓ մարդկության պատմությունը ուսումնասիրելու համար փաստեր ձեռք բերել
- ✓ ուսումնասիրել հասարակության զարգացման որոշակի փուլեր
- ✓ փաստացի նյութեր մարդկային վարքի կանոնները ուսումնասիրելու համար

Ի դեպ՝ մինչև մարդկության կողմից տեխնոլոգիայի ստեղծումը գերակշռել է անհատական հմտությունը: Անհատական հմտությունների կատարելագործմանը զուգահեռ զարգանում է «կոլեկտիվ ստեղծագործականությունը», «կոլեկտիվ հմտությունը», որի կենտրոնացված արտահայտությունը տեխնոլոգիան է:

Աշակերտների համար ավագ դպրոցում օգտակար է ուսումնասիրել և համեմատել մարդկության անհատական հմտության վրա հիմնված գործունեությունը, այնուհետև համեմատել արդի շրջանի հետ:

Կրթության մեջ ժամանակակից տեխնոլոգիաների ներդրումը պետք է իրականացվի հետևյալ սկզբունքներով.

- ներդնել դիպակտիկ համակարգը
- ապահովել հատուկ մանկավարժական միջավայր
- համադրել մանկավարժական մեթոդների ինֆաիրացման մեխանիզմների վրա ազդող գործոնների առաջնահերթությունը

Ուսուցման գործընթացի մեջ ներդրել աշակերտի անձին և նրա հանաչողական կարողություններին հարմարեցնելու սկզբունքը

Ներդրել կրթական տեղեկատվության հնարավոր ավելորդության սկզբունքը, որը օպտիմալ պայմաններ է ստեղծում ընդհանրացված գիտելիքների ձևավորման համար

Այսպիսով, ժամանակակից տեխնոլոգիաների օգնությամբ հնարավոր է դառնում արդյունավետ արդյունքի (նպատակի) հասնել գիտելիքների, հմտությունների և կարողությունների յուրացման գործընթացում

Ժամանակակից գիտական և տեսական գրականության մեջ և աշխարհում ուսուցիչների գործնական գործունեության մեջ առանձնանում են տեխնոլոգիաների երեք հիմնական տեսակ՝ տեխնիկական, տնտեսական և հումանիտար: Մարդասիրական տեխնոլոգիաները բաժանվում են կառավարչական-հումանիտար (մարդագիտության), մանկավարժական և հոգեբանական:

Մարդասիրական տեխնոլոգիաները մարդկանց ինֆրադրսևորման, նրանց ինտելեկտուալ որակների ինֆրաիրացման տեխնոլոգիաներն են արդի դպրոցում:

Տեխնիկական և տնտեսական տեխնոլոգիաների արդյունավետությունը որոշվում է, օրինակ, նրանով, թե որքանով են կատարյալ գործարարներն ու մենեջերները հումանիտար տեխնոլոգիաների կիրառման հարցում:

Որոշ սոցիոլոգիական ուսումնասիրությունների համաձայն՝ տնտեսական մենեջերները գիտակցում են իրենց գիտելիքներն ու կարողությունները 30%-ով: Որքան ցածր է նրանց կառավարչական և հումանիտար պատրաստվածությունը, այնքան ավելի վատ է դրսևորվում նրանց անձնական և հանրային ներուժը:

Այնուամենայնիվ գիտական նորամուծությունների հետ տնտեսական մեկտեղ սոցիալական տեխնոլոգիաները համառոտ են ներխուժում են դպրոց: Ի դեպ նրանք վաղուց են հանաչվել արտերկրում: Սոցիոլոգիայի և սոցիալական հոգեբանության շնորհիվ, որոնք իրենց գոյության իրավունքը ձեռք են բերել 20-րդ դարավերջին հնարավոր դարձան սոցիալական գործընթացների հետազոտությունները: Սա իր հերթին ներմուծեց դպրոց սոցիալական հարտարագիտություն, այնուհետև նորանոր տեխնոլոգիաներ: Այնուամենայնիվ, այս գիտական և կիրառական ոլորտի հետ նման ուշացած կապը հանգեցրել է նրանց ըմբռնման անհամապատասխանությունների, հաճախ սոցիալական տեխնոլոգիաները ասոցացվում են մարդկային գիտության տեխնոլոգիաների հետ:

Սոցիալական տեխնոլոգիաները նպաստում են մարդկային կյանքի կարևոր դասի խնդիրների լուծմանը, բայց ոչ բոլոր խնդիրների: Նրանք կենտրոնանում են այնպիսի օբյեկտի վրա, ինչպիսին սոցիալական երեւույթն է: Ինքը՝ մարդը, հաճախ դրանց մեջ չի պատկերվում ո՛չ որպես առարկա, ո՛չ որպես

նպատակ: Նրանք ունեն իրենց սեփական օբյեկտը և, համապատասխանաբար, իրենց նպատակները: Սա ցույց է տալիս այս տեսակի որոշակի մասնագիտացումը: Ժամանակակից մարդասիրական ուսումնասիրությունները իրենց հերթին ներառում են՝ ապագա, իրավիճակային և առօրյա կատեգորիաները: Կատարված ուսումնասիրությունները վերաբարձրում են սինոպտիկ ֆարսեզ, որը ներկայացնում է հնարավոր ապագայի տնտեսական, սոցիալական, մշակութային, բարոյաևոգեբանական և ժողովրդագրական «կանխատեսումը»: Այս մեթոդի օգնությամբ օգնությամբ կանխատեսվում է հասարակության, տարածաբանի, աշխատանքային կոլեկտիվի վիճակի կոնկրետ մոդել, ինչը շատ կարևոր է աշակերտի համար, ով շահագրգռված է իր գործունեության մեջ նոր խնդիրներ լուծել:

Իրավիճակային հումանիտար մեթոդները մշակվում և կիրառվում են որոշ հանգամանքների բերումով: Օրինակ՝ կառավարել մարդկանց վարքագիծը ծայրահեղ իրավիճակներում: Այս մեթոդի վերաբերյալ անցկացվում են հատուկ դասընթացներ ուսուցչի կողմից: Ամենից հաճախ այն իրականացվում է «Իրավիճակ-կոնֆլիկտ» վերլուծության կամ «<որոշակի խաղի>> միջոցով:

Ժամանակակից հումանիտար մեթոդները համընդհանուր են: Օրինակ՝ մասնագիտական ուսուցման մեթոդներ, ճնորհալի աշակերտների որոնման մեթոդներ:

Հայտնի է, որ ոչ բոլոր հումանիտար գիտելիքներն են արդիական: Նախ, մարդասիրական գիտելիքները բնութագրվում են հանաչողական կողմնորոշմամբ: Երկրորդ՝ դրանք բնութագրվում են վերացականությամբ, կամայական մեկնաբանության հնարավորությամբ: Երրորդ՝ նրանց բնորոշ է գեղարվեստական լեզվի հարստությունը, խորհրդանշական բազմազանությունը, ենթատեքստը:

Մարդասիրական տեղեկատվությանը խորհրդանշական նշանակումներ տալու փորձերը մինչ այժմ անարդյունավետ են եղել: Ստացված արդյունքները խիստ պայմանական են: Այս ամենը հաստատում է, որ մարդասիրական տեղեկատվությունը ուսումնական մեթոդների մշակման համար աշխատատար է թե՛ բովանդակությամբ, թե՛ ձևով:

Այսպիսով խոսելով պատմության դասավանդմանը ու բովանդակության մասին՝ պետք է ընդգծել

ա. հումանիտար առարկան գիտական և հումանիտար գիտելիքների համակարգ են, որոնց կիրառումը հնարավորություն է տալիս որոշակի պայմանների, միջոցների և մեթոդների միջոցով իրականացնել կոնկրետ առարկայական ծրագրեր:

բ. պատմության ուսումնասիրության օբյեկտը անհատի կյանքն ու աշխատանքն է, տարբեր հասարակարգերում, ինչպես նաև մարդու և բնության փոխազդեցությունը: Սրանք ամենատառադեմ մեթոդներն են: Իմ աշխատանքային պրակտիկայում ես համոզվել եմ որ յուրաքանչյուր մեթոդի զարգացումը պահանջում է հսկայական ֆանակությամբ տեղեկատվություն, դրա հատուկ ընտրություն և նորագույն գիտական հետազոտությունների արդյունքների օգտագործում: Տեսական մակարդակի սխալները պետք է հասցվեն նվազագույնի, որպեսզի չվնասվի սովորողների առողջությանը կամ անձնական

արժանապատվությանը, սակայն գործնականում դրան դժվար է հասնել: Դա անելու համար դրանց մշակման ընթացքում անհրաժեշտ է բազմիցս տրամաբանորեն ընկալել «հայեցակարգ – վարկած – տարբերակ – տարբերակ» սխեմայի համաձայն: Շատ մարդասիրական մեթոդներ դժվար է խորապես բացահայտել: Բազմաթիվ մեթոդներին բնորոշ գործողության սկզբունքը կիրառվում է խիստ սահմանափակ: Պլանի կրականացման գործընթացը հաճախ չի կարող բաժանվել գործողությունների հաջորդական շարքի: Պատմության բացահայտումները մասնագիտական գործունեության հատուկ տեսակ են: Դրանց յուրացումը հասանելի է այն մարդկանց, ովքեր ունեն ակնառու անձնական որակներ, ովքեր ունեն կյանքի փորձ և անցել են հատուկ դասընթացներ: Նրանք պետք է ունենան մարդկանց հետ շփվելու կարողություն, զարգացած ինտուիցիա, հաղորդակցման հմտություններ և կարեկցանք:

Մանկավարժական մեթոդները իրենց բնույթով մարդասիրական են: Արդի դպրոցի կարևոր հատկանիշը երկխոսությունն է: Ավագ դպրոցի հումանիտար հոսքերում երկխոսության պայմաններն ապահովվում են առարկա-առարկա հարաբերությունների կանխամտածված կառուցման միջոցով, որոնք որոշում են ուսուցչի և աշակերտի անհատական-անձնական հարաբերությունների բնույթը: Նման փոխազդեցության արդյունքը կլինի «վիճակներ», որոնցում մանկավարժական գործընթացի մասնակիցները կկարողանան լսել, հասկանալ միմյանց խնայողությամբ և զարգացնել հաղորդակցման մտաշելի լեզու:

Արդի մեթոդները բնութագրվում են անձի հետ աշխատելու նպատակների բացառությամբ, ուսուցչի գործունեության մեջ մանկաուղղակության բացակայությամբ: Բաց լինելը կարելի է ապահովել համատեղ գործողությունների խնայող հստակեցման, նպատակների ձևավորման և ընտրության կոլեգիալության, բոլոր շահագրգիռ կողմերին բնական նպատակների ներկայացման, դրանց ուղղման հնարավորության միջոցով, որն է սկզբանե ներառված էր նորարարական մեթոդներում: Մարդասիրական մեթոդները հիմնված են կանխատեսելի որակի զարգացման ներքին տրամաբանության վրա:

Ժամանակակից մեթոդների հումանիզմը դրսևորվում է անձի անհատական բնութագրերի վրա դրա ազդեցության հնարավորությամբ (կարիքներ, հետաքրքրություններ, շարժառիթներ, արժեքային կողմնորոշումներ, վերաբերմունք, խնայողներ), որոնք որոշում են անհատական համակարգի դիմամիկան որպես ամբողջություն:

Արդի մեթոդների բնույթը որոշվում է կիրառվող մեթոդների «ըջադարձի» հնարավորությամբ, դրանց կիրառման, այսպես կոչված, «երկկողմանի» էֆեկտով և ուսուցչին անհատական-անձնական մակարդակով վերադարձնելու տեսքով:

Հոգեբանական մեթոդները, որոնք ներկայացնում են մարդասիրական որակներ, ուղղված են աշակերտի անհատականության բացահայտմանը, գիտակցմանը և զարգացմանը, ուսուցիչների և այլ մարդկանց հետ նրա հարաբերությունների օպտիմալացմանը: Մանկավարժական գործընթացում

օգտագործվող հոգեբանական մեթոդների լայն շրջանակն օգնում է բարելավել ուսուցման մեթոդները դպրոցում :

Էվրիստիկական ուսուցման տեխնոլոգիան ներկայացված է Ա.Վ.Նուտոսկու «Էվրիստիկ ուսուցում. տեսություն, մեթոդաբանություն, պրակտիկա» գրքից մի գլխի ակնարկով: Այս մոտեցումը մեզ ավելի նպատակահարմար է թվում. այն կառուցում է կրթական գործընթացի տեխնոլոգիայի նախագծման համար անհրաժեշտ հիմնական հայեցակարգային նշանակալի դրույթների համակարգ:

«Ավանդական կրթության մեջ կազմակերպչական ձևերը կառուցվում են կրթության հաստատված բովանդակության հիման վրա: Էվրիստիկ տիպի դասեր նախագծելիս առաջնահերթությունը տրվում է սովորողների ստեղծագործական ինքնաիրացման նպատակներին, այնուհետև դասավանդման ձևերին և մեթոդներին, որոնք թույլ են տալիս կազմակերպել աշակերտների արդյունավետ գործունեությունը, այնուհետև ուսումնական նյութի բովանդակությունը: Էվրիստիկական ուսուցման կազմակերպչական ձևերն ու մեթոդները գերակայում են ուսումնական նյութի բովանդակությունից, ակտիվորեն ազդում են դրա վրա, կարող են փոփոխել և վերափոխել այն: Այս մոտեցումը մեծացնում է ուսուցման անհատական կողմնորոշումը, քանի որ այն տեղափոխում է ուսուցչությունը «ինչ սովորեցնել» հարցից դեպի «ինչպես սովորեցնել» հարցին. ուսուցչի ուսուցչության կենտրոնում ոչ թե ուսումնական նյութն է, այլ ինքը՝ աշակերտը, իր ուսումնական գործունեությունը:

Մեթոդական ֆարտեզը, որը շատ կարևոր է ուսուցչի համար, ուստի և այն պահպանում է պատմության ուսումնասիրվող դասընթացի հիմնական փուլերը և ստեղծագործական ընթացակարգերը: Քարտեզը պարունակում է շտեմարաններ՝ ուսումնական նպատակների հավաքածուներով, դրանց ձեռնբերումների գնահատման չափանիշներով, ձևերով, մեթոդներով, դրանց կազմման եղանակներով, էվրիստիկ ուսուցման այլ տեխնոլոգիական և տեղեկատվական միջոցներով:

Մեթոդական ֆարտեզը շատ կարևոր է ուսուցչի համար, ուստի և այն պահպանում է պատմության ուսումնասիրվող դասընթացի հիմնական փուլերը և ստեղծագործական ընթացակարգերը:

Էխնոլոգիական ֆարտեզն ապահովում է ուսուցման միևնույն նպատակների իրագործումը դասերի տարբեր ձևերի և մեթոդների միջոցով, որոնք օգտագործվում են որպես տարբերակված միջոցներ, որոնք լրացնում և լրացնում են անփոփոխ կառուցվածքը ուսուցման տարբերակին, որը եզակի է յուրաքանչյուր դեպքում:

Ժամանակակից ստեղծագործական համակարգը նշանակում է մանկավարժական իրականության նրբակի ժամանակային և տարածական տարածք, որն իրականացնում է սովորողների կողմից :Այս կրթական իրավիճակում ուսուցչի կողմից դրսից տրված ուսումնական նյութը խաղում է կրթական միջավայրի դերը, այլ ոչ թե այն արդյունքը, որը պետք է ստանան աշակերտները: Նման միջավայրի նպատակն է պայմաններ ապահովել սովորողների սեփական կրթական մակարդակի բարձրացմանը: Սովորողների կողմից

ստեղծված ուսումնական գործընթացի և ուսուցչի կողմից սահմանված կրթական միջավայրի միջև տարբերության աստիճանը ստեղծագործական իրավիճակի լուծման արդյունավետության ցուցանիշ է:

Արդի ուսումնական միջավայրը ուսուցչի կողմից կազմակերպվում է հետևյալ կերպ՝ ընտրվում են անհրաժեշտ նյութը, նշվում է պատմական ժամանակը, ուսումնասիրվում նրանց միջև կապը, ընտրվում են հիմնական հասկացությունները, գտնում են դրանց իմաստը, նոր ուղիներ են փնտրում:

Ուսուցման ինտերակտիվ մեթոդները կիրառելիս փոխվում է նաև փոխգործակցությունը ուսուցչի հետ. նրա ակտիվությունն իր տեղն է զիջում սովորողների ակտիվությանը, մանկավարժի խնդիրն է ստեղծել պայմաններ նրանց նախաձեռնության համար: Ինտերակտիվ մեթոդներով սովորողները հանդես են գալիս որպես լիիրավ մասնակիցներ, նրանց փորձը պակաս կարևոր չէ մանկավարժի փորձից: Վերջինս ոչ այնքան տալիս է պատրաստի գիտելիքներ, որքան խթանում է սովորողների ինֆորմուլյն որոնումը: Ինտերակտիվ տեխնոլոգիաներում մանկավարժը հանդես է գալիս մի քանի հիմնական դերերով: Նրանցից յուրաքանչյուրում նա կազմակերպում է մասնակիցների փոխգործողությունը տեղեկատվական միջավայրի այս կամ այն հասվածի հետ: Իրագեկիչ-փորձագետի դերում մանկավարժը շարադրում է տեխնոլոգիաների նյութը, ցուցադրում տեսաշարքը, պատասխանում մասնակիցների հարցերին, հետևում է գործընթացի արդյունքներին և այլն: Կազմակերպչի դերում ուսուցիչը կազմակերպում է սովորողների փոխգործակցությունը սոցիալական և ֆիզիկական շրջապատի հետ (բաժանում է խմբերի, խթանում է նրանց ինֆորմուլյն տվյալներ հավաքելը, համաձայնեցնում է առաջադրանքների կատարումը: Խորհրդատուի դերում ուսուցիչը դիմում է սովորողների փորձին, օգնում է գտնել արդեն ձևակերպված խնդիրների լուծումը, ինֆորմուլյն ձևակերպել նորերը և արև: Այժմ ես առաջարկում եմ անդրադառնալ ինտերակտիվ մեթոդներին, որոնց միջոցով կարելի է ուսուցման ինտերակտիվ մոդելը ներդնել ուսուցման գործընթացի շրջանակներում՝

- աշխատանք փոխ խմբերում՝ գույգերով, ոտտացիոն եռյակներով, «երկու, չորս, միասին»),
- կարուսելի մեթոդ,
- դասախոսություններ հիմնախնդրային շարադրանքով),
- էվրիստիկական գրույց,
- դաս-սեմինարներ (բանավեճերի, մտքերի փոխանակության ձևաչափով),
- կոնֆերանսներ,
- գործարար խաղեր,
- մուլտիմեդիայի միջոցների օգտագործում (համակարգչային դասարաններ)
- լիարժեք համագործակցության տեխնոլոգիա,

Այսպիսով, կարող եմ ասել, որ մանկավարժական նորագույն տեխնոլոգիայի իրականացումը մեծապես որոշվում է ուսուցչի մասնագիտական գործունեության անհատական ոճով, և մանկավարժական

գործունեության լիարժեք արդյունքը, նպատակի ձեռքբերումը, արդյունավետ սեփնուղղված ընտրությունը մանկավարժը կատարում է՝ հաշվի առնելով իր մասնագիտական իրազեկվածությունը, կարողությունները:

Եզրակացություն

Այսպիսով, ժամանակակից կրթական մեթոդները դիտարկելիս ես համոզվել եմ, որ «մանկավարժական մեթոդիկան կռնկրետ մանկավարժական համակարգի նախագիծ է, որը գործնականում իրականացվում է»:

Ցավոք սրտի, այս պահին դեռևս գործում է ավանդական մանկավարժական համակարգ՝ առանց ախտորոշիչ նպատակների և օբյեկտիվ վերահսկողության ավանդական ուսուցման կառավարման համակարգով: Ավելի խոստումնալից մանկավարժական համակարգին անցնելու համար, օրինակ, ուսուցման կառավարման «փոքր խմբերի» տիպով (իմ կարծիքով, կառավարման այս տեսակն այս պահին առավել մատչելի է հայկական հանրակրթական դպրոցի համար), անհրաժեշտ է հատուկ.

1. նախագծում

2. կատարելագործում

3. նպատակ-արդյունք

Մանկավարժական համակարգի արդիականացումը հնարավոր է միայն մանկավարժական մեթոդիկայի գիտականորեն հիմնավորված կատարելագործման միջոցով, որը ներառում է խիստ գիտական ձևավորում և նեգրիտ վերարտադրություն՝ երաժշտվորելով մանկավարժական գործընթացների հաջողությունը:

Օգտագործված գրականության ցանկ

1. Յու. Ա. Ամիրջանյան, Ա. Ս Սահակյան - Մանկավարժության (ուսումնական ձեռնարկ), Երևան 2005թ.
2. Беспалько В. П. Слагаемые педагогической технологии.// Беспалько В. П.-- М.: Педагогика, 1989 г.
3. 5. Кан-Калик В. А., Никандров Н. Д. Педагогическое творчество// Кан-Калик В. А., Никандров Н. Д.-- М.: Педагогика, 1990 г. -- с. 32--82.
4. <https://multiurok.ru/files/mankavarzhakan-tekhnologianer-1.html>